

Af [uden fælles titel]

II.

Lille Mimi

Du søde Barn, Du kjender mig jo alt,
Og af dit Liv kun Maaneder er talt.
Du smiler, naar Du seer mig til Dig tale,
Din Pluddren kan mig Sind og Sjæl husvale,
Du er saa yndig, Du mig rækker Hænder,
Som Fader og som Moder du mig kjender!
O, vær min Datter, ene her jeg staaer;
Som nu, smiil ogsaa til mit sølvgraa Haar;
Ei Tabet af din Skjønhed vil mig smerte,
Maa jeg kun see Du eier Aand og Hjerte.
Hvad Sorger vente Dig og hvilke Glæder?
Du stakkels Barn, Du smiler, nu jeg græder!
Jeg i dit Øie ret vil see mig ind,
Og kysse paa din runde Æblekind,
Forglemme Boblerne jeg har seet briste,
Forglemme Alt, hvad her jeg maatte miste.
Gid i Tilfredshed aldrig mig Du ligne,
Du lille Sjæl, vor Herre Dig velsigne.

III.

Jule-Cantate

CHOR

»Halleluja!« sang Englehæren,
»Gud i det Høie, ene Æren,
Fred for hvert Hjerte, som har blødt!«
Paa Sorgens Hav jeg øiner Arken,
Jeg veed med Hyrderne paa Marken,
I Dag er os en Frelser født.

DUET

Straa i Krybben var hans Leie,

Ei hans Rigdom vi opveie,
Hele Himlen er hans Eie,
Liv han kalder frem af Død.
Stjernen var hans Fødsels Kjærte.
Født i Armod og med Smerte,
Diende ved Moder-Hjerte,
Livets Savn og Fryd han lærte,
Syndens Aag han sønderbrød.

CHORAL

Vil ei Sorgens Sky sig fjerne,
Tænk paa Jesu Fødsels Stjerne,
I et Nu, jo den oprandt.
Maa i Sorg og Savn Du sukke,
Husk, en Krybbe var hans Vugge,
Han, som Himlens Throne vandt.